

Bergenske Blade.

N° 420.

Onsdagen den 14de Januar.

1852.

Dette Blad, der udgaar to Gange ugentlig, koster for indenbyes Abonnenter 1 Spd. 60 s, for udenbyes (beregnet Postværdi) 1 Spd. 90 s halvårlig, hvilken Contingent erlægges forudsøfts. Bladet kan sekvirere paa nærmeste Postcontoir, eller hos Korthageren, Boghandler Fr. D. Beyer i Bergen, til hvem ogsaa Skrifter, som ønskes odtagne i Bladet, kunne indsendes under Forsigtighed til Redactionen.

Bergens Handelsforholde ved Aarets Udgang 1851.

(Slutning fra forrige No.).

Blandt vore Import-Varer have Ingen isærdeleshed tildraget sig nogen Opmærksomhed, førend i September og October, da Kornvarerne fornemmelig Rug antog en stigende Tendents. Bort Marked var nemlig heelt igjennem rigelig forsynet med alle Sorter, selv med Rug, uagtet den mindre Tilførsel heraf i de 2 sidste Aar, og væsentlig paa Grund af vore Forraad vare Priserne i de 3 Fjerdedele af Aaret ikke underkastede anden Forandring end i Lobet af Juni, da de hævede sig noget, men hvilket dog snart var forbi. Samtidig med Stortingets ligesaa kloge som retfærdige Beslutning om Nedsettelse i Korntolden, indlob her Efterretning om, at man befrugtede en mislykket Poteteshøst paa flere Steder i Ulandet og allerede tidligere vare Rugpriserne i østerrøiske Havne stagne saa meget, at denne Vare ikke lod sig føre til de her gjeldende Priser. Toldens Nedsettelse bidrog imidlertid til at disse i længere Tid forbleve omtrent paa samme Standpunkt som hidtil og iblandt andet blev Bagertarten for 4de Qvartal sat efter en Priis af 3 Spd. 1 Ort pr. Td., saaat Konsumenten endnu kun for en ringe Deel har baaret noget af den senere Stigning indtil 3 Spd. 108 s. a 4 Spd. pr. Td. Vore Forraad ere imidlertid nu paa Grund af den ringe Tilførsel i Hest temmelig indskrænkede, men da der til Foraaret kan ventes flere Ladninger fra det sorte Hav tør man haabe, at Stigningen snart vil standse.

At Salt have vi Aaret igjennem haft en stadigt Tilførsel, hvilket i Forening med de betydelige Behovninger have bidraget til at holde Priserne temmelig lave. Forst mod Aarets Slutning er der for St. Yves betalt 1 Spd. 6 s, og for Cadix 108 s. pr. Td.

Ifølge en Opgave over de vigtigste Import-Artikler er til Bergen i 1851 af samme indført 16,594 Td. Hvede, 50,702 Td. Rug, 183,612 Td. Byg, 5,781 Td. Erter, 2,913 Td. Havre og 166,269 Td. Salt.

Forsørigt have de indenbyes Omsætninger efter vor Erfaring gaaet i den gamle Orden, og vi vide ikke at nævne nogen som helst Gjenstand, der enten selv har været undergivet eller kan have bevirket nogen Forandring i de vante Forholde. Bonden i de nærmest tilgrændsede Landdistrikter søger fremdeles Byen og har iaar, omendstjont noget mindre end ifjor, benyttet sig af de billige Kornpriser for ikke saa strax at være blottet under en indtrædende Stigning. Derimod var dette ikke Tilfæl-

det med Nordlændingerne, der deels paa Grund af de lavere Fiskepriser, og deels formødelst sine mange andre Behov, neppe forsynede sig mere end for det nødvendige Forbrug. Forsaavidt Hosten altsaa i Nordland paa flere Steder er falden mindre heldig ud, vil det blive meget føleligt om Kornpriserne fremdeles skulle stige, hvilket vi dog ville haabe ikke vil blive Tilfældet.

I Skibsrederiet er i det sunde Aar atter anlagt nye Kapitaler, idet vor Handelsflaade, iblandt andre, har faaet en Tilvæxt af nogle større Skibe, der have været anvendte i transatlantisk Fart. Fragterne have vistnok ikke været meget opmuntrende, men forsaauidt ikke aabenbare Uheld have tilstødt, have de dog givet noget Udbytte, og da de Rhedereier, der for egen Regning afladede deres Skibe med Rist til Middelhavet, ere komne skadesløse derfra, medens de have opnaaet deres Hensigt, at forskaffe Skibene Fragt imod Nord, maa man ialmindelighed være tilfreds med, hvad denne Branche har affaaet. At staaende Kornpriser i Regelen ogsaa medfører gode Fragtconjuncturer er en gammel Erfaring og forsaauidt er der Udstat til heraf mueligens, at hoske større Fordele i 1852.

Vi stille nu til Sammentaling meddele en Opgave over Ind- og Udørsel siden 1847 og benytte samme til Udgangspunkt for nogle Bemærkninger i Anledning af Bergens Handel i det hele taget:

Indørsel:

	1847.	1848.	1849.	1850.	1851.
Hvede	40658 Td.	12055 Td.	10146 Td.	19093 Td.	16594 Td.
Rug	73896 "	114691 "	130071 "	61990 "	50702 "
Byg	11402 "	187639 "	240034 "	207431 "	183612 "
Erter	2585 "	5097 "	7413 "	4450 "	5781 "
Havre	13397 "	15449 "	9000 "	14592 "	2913 "
Salt	147473 "	208447 "	183160 "	153059 "	166269 "

Udørsel:

Torsk	526464 B.	490892 B.	579076 B.	547834 B.	739078 B.
Rispest	154498 "	218894 "	126737 "	133756 "	168690 "
Iran	29617 T.	36816 T.	39435 T.	30312 T.	20973 T.
Sild	239431 "	160133 "	308962 "	210609 "	270695 "
Rogn	15875 "	17885 "	19107 "	16798 "	21,223 "

Det vil heraf vise sig, fornemmelig naar foranstaaende Variquantiteter efter en Gjennemsnitspris reduceres til Kapital, at vor Handelsrorelse hellere har erholdt nogen Tilvæxt, end den skulde være afstaget og ialfald er det klart at forsaauidt den i enkelte Aar har været mindre, har dette kun været en ligefrem Folge af de mere eller mindre heldige Fiskerier, hvoraf Bondens Egne til Indjod af Bergens Importvarer igjen er afhængig. Men at enkelte Grene af Handelen ikke de som mindre har været underkastet Indskrænkninger og at der ialmindelighed ikke leynes Handelsmanden de Fordele, som med Rimelighed kunde ventes af en saa betydelig

Rorelse som vor Byes, der i fe er fordeelt paa flere Hænder, kan man vistnok indrømme, uden at det derfor kan siges hverken at Handelen i det hele taget er gaaet tilbage eller at Grunden hertil skulde væsentlig ligge i Handelsloven af 1839. Ved denne er vistnok det Forhold forrykket, som tidligere lod Bonden søge sit Behov hos Detailhandlerne i Byen, og vore Bondehandlere have lidt derunder, men de, der ere traadte i disses Sted, nemlig den til Udsalg beretligede Landhandler eller Gaardbruger, gjør dog endnu i Regelen sit Indjod i Bergen og Handelsens Omfang bliver altsaa i Virkeligheden det samme. Imidlertid kan det ikke nægtes, at hvad de sydligere Distrikter, nemlig Hardanger og Søndhordlehn angaaer, Handelen for en større Deel har forladt Bergen, idet Bonderne herfra deels ved de gode Fiskerier og fornemmelig, ved deres Driftighed og Dugtlighed have arbejdet sig op til en Velstand, der sætter dem istand til at bringe deres Varer baade til Sverige og Østsees og igjen at hente deres Behov af Kornvarer derfra. Ogsaa med Stavanger have disse Distrikter nu en jævn og maaskee endog betydeligere Samfærdiel end med Bergen. Det samme maa man ogsaa sige er Tilfældet med Handelen paa Søndmoer, der nu mere end for væsentlig beroer paa Conjuncturerne for Rispest. Ittedesfor at Bonden derfra tidligere regelmæssig indfandt sig med sine Fiskevarer, i Bergen, hvor han ialmindelighed havde fast Forbindelse med en Kjøbmand, der havde givet ham Ferkud til hans Brugsbriif, lader han det nu komme an paa, hvor han venter at finde det bedste Marked og da Nalelund ligger saameget nærmere, er det en Selsfølge, at han foretrakker at sælge sine Varer der, med mindre han har Udset til betydelig bedre Priser her paa Stedet. Det Gjeldsforhold, hvori en stor Deel endnu befinder sig i til bergenske Kjøbmænd, lade de sig nemlig ikke genere af. Uagtet de her paaagede Omstændigheder er Forskjellen mellem vor Omsætning med Søndmoer nu og for idet hele taget dog ikke saa stor, som man ved en løselig Betragtning skulde troe; thi den langt større Kraft, hvormed Fiskerierne, som de fleste andre Virksomheds-grene drives i den senere Tid, bidrager naturligtvis til at bringe større Varequantiteter i Handelen, og heraf komme en ganske væsentlig Deel til Bergen, om ikke directe fra Bonden, saa dog gjennem Gæstgivere og Landhandlere, der foretrakke at have faste Forbindelser her paa Stedet. Fiskeriernes afgjørende Indflydelse paa vore Omsætninger viser sig altsaa overalt; saaledes har Handelen med Nordfjord, Søndfjord og Eogn ikke alene været den samme som før, men det særdeles heldige Baarsiloe-fiskerie, som har fundet Sted i de forstnævnte Di-

stricter har bidraget meget til at forøge Handelen med disses Indbyggere. I det her Anførte kan man ogsaa ale finde en antagelig Grund for at Handelen med Nordland, uagtet de betydelige Udskibninger af Fiskevarer, der stee fra Tromsøe og Hammerfest, ikke er aftaget eller kan siges at have været underkastet nogen mærkelig Forandring. Enhver, der er nogenledes indviet i Forholdene ved nemlig, at den fiskende Almue i Nordland ikke alene i Antal er tiltaget i en overordentlig Grad, men den har ogsaa ved Siden heraf forøget og fuldkomment sine Redskaber paa en Maade, der sætter den istand til ganske anderledes end før at benytte Tid og gunstige Omstændigheder. Desuden henter de nævnte Byer de fleste Varer fra de i flere Aar meget rige Finmarksfiskerier, hvoraf der kun sjelden er kommet noget i Bergens Handel, uden forsaavidt dette er steet igjennem Handelsmænd i Tromsøe eller Finmarken. Men Folkemængdens og Productionens Tiltagen, der, deels af Nødvendighed og deels af Luxus, medfører større Forbrug, maa ogsaa bidrage til Handelens Forøgelse, og heri ligger den rimelige Forklaringsgrund til at Bergens Handel i ethvert Fald er den samme som tidligere, uagtet de flere Concurrentere, der ere opstaaede ved Siden af den. At Fordelene for Handelsstanden ere mindre nu end i Fortiden lader sig derimod ikke nægte, hvilket vistnok maa være en naturlig Folge af den større Concurrence iblandt denne indbyrdes, medens det er beklageligt at den føres paa en Maade, der ikke kan andet end lede til Ruin for mange; men hertil ligger Grunden dybere og i Omstændigheder, som det vilde lede til for store Vidtløftighed ved denne Leilighed at omtale.

I den Skriftoverel, der begyndtes af en Anonym med et Angreb i Bergenske Blade No. 413 paa en Embedshandling af mig, er Kjøbmand E. A. Wallendahl nu under Navn optraadt som Deeltager med en i Bergenske Blade No. 417 indført Opsats, hvori han, næst at erklære, at han hverken directe eller indirecete har Deel i den Opsats, der indeholdt bemeldte Angreb, vedgaaer, at han er den, af hvem det i mit Svar paa samme omtalte Tilbud blev mig gjort, og derhos tager Anledning af fornævnte mit Svar til at fremkomme med forskjellige Ankeposter imod mig, hvilke, saavidt jeg skjønner, kunne sammensattes i følgende 3de Dele:

- 1) at jeg ikke skal have indskrænket mig til at anføre, hvad der ifølge Lovgivningen og de concrete Forhold kunde antages at ville have nogen Indflydelse paa Almuehedens Dom om Sagen, men gaaet udenfor dette ved at indblande det mig af ham gjorte Tilbud, hvilket han altsaa maa ansee at være udenfor de concrete Forhold i denne Sag;
- 2) at jeg skal have gjort mig skyldig i en ubegribelig Feiltagelse ved at formene, at den Attest, han vilde tilvejebringe fra en Jernværkseier, skulde afgives af denne som saadan;
- 3) at jeg skal have vist Mangel paa Humanitet ved ikke at tilkjendegive ham, at han, uden at Told-Departementets Resolution derfor erhvervedes, kunde faae Disposition over de ham tilhørende med Skipper Blom hidbragte Varer, naar de vare opløste.

Da jeg har svaret paa den anonyme Opsats, finder jeg ogsaa at burde ytre nogle Ord i An-

ledning af den med Navn understrevede, og, indskrænkende mig til det Væsentligste af de Bemærkninger, Hr. Wallendahls Opsats giver Stof til, besvarer jeg altsaa hans fornævnte Ankeposter saaledes:

Til 1. Det er ikke mig, der har inddraget Hr. Wallendahl i Sagen. Dette var allerede steet ved det anonyme Angreb. Jeg har ikke engang nævnt Hr. Wallendahl, og er det desuagtet blevet bekendt, hvem det var, der havde tilbudt mig den omtalte Attest, har jeg ingen Skyld deri. Jeg har derfor i mit Svar, saa langt fra at inculpere ham i den Anledning, søgt at anføre, hvad der kunde tale til hans Undskyldning, medens jeg paa den anden Side ikke kunde undlade at fremhæve, hvad der gjorde hans Tilbud uantageligt for mig. Neppe faaer Hr. Wallendahl Mange til at være enige med ham i, at et mig fra hans Side gjert Tilbud om at skaffe Attest for, at Varerne vare norske Producter, skulde kunne siges at ligge udenfor de concrete Forhold i Sagen, hvilke Almueheden maatte kjende, naar den skulde kunne domme om Sagen, medens tværtimod det maatte antages, at Anonymen betragtede det i saa Henseende Passerede som Noget, hvorved hans Charakteristik af min Fremgangsmaade kunde retfærdiggjøres. Og forsaavidt som Hr. Wallendahl synes at mene, at da hans Navn ikke fandtes under Angrebet, burde jeg fortie hans Ytringer til mig, naar deraf kunde udledes noget Ufordeeltigt for ham, maa jeg til hvad det Foregaaende allerede indeholder herom, endnu tillade mig at tilføie, at jeg ikke har forestillet mig, at Hr. Wallendahl kunde og vilde desavouere Andeel i Opsatsen, da der i den indeholdes, hvad Forfatteren maatte forudsættes at være meddeelt af ham.

Til 2. Da Hr. Wallendahl ved at tilbyde at ville skrive til en anden Jernværkseier, end Eieren af Ulefos efter den omtalte Attest, tilføiede, at som bekendt stode Jernværkseierne paa den Kant af Landet i indbyrdes Forbindelse, havde jeg formeenlig fuld Grund til at forstaae hans Ord, som jeg har gjort. At Hr. Wallendahl skulde ansee det enten nødvendigt eller tjenligt, for at Attesten kunde staffles hurtigt tilveie fra rette Vedkommende, at requirere den ad en Omvei igjennem en Mand i Christiania, som derfor vist ikke ellers er hans Commissionair, kan jeg endnu ikke lettelig tænke mig, og da Attesten blev tilbudt mig, for at jeg i Forventning af, at den senere vilde indløbe, skulde strax lade Skipper Bloms Ladning af Jernvarer opløse paa Hr. Wallendahls Pafboder, kunde der naturligtvis ikke være Tanke om at skaffe Attesten hurtigt ind i Told-Departementet, som, naar jeg kunde opfylde Hr. Wallendahls Onske, jo ikke havde Noget at afgjøre i denne Sag.

Til 3. Jeg har ikke givet Hr. Wallendahl mindste Anledning til at troe, at jeg ikke vilde holde mig Toldlovens Bestemmelser i Henseende til den ham tilkommende Dispositionsret

over de til ham indførte Varer efterrettelig, og da Hr. Wallendahl heller ikke i Samtalen med mig udtalte nogen Tvivl i saa Henseende, maatte der vistnok for mig synes al Foie til at tilkjendegive ham, at dertil ei var Grund. En anden Sag er det, at det blev omtalt, at, hvis Varerne ikke tydelig kunde skjønnes at være indlandske, kunde Skipperen forfalde i Mulct af indtil Varernes halve Verdi, hvilken Mulct naturligtvis maatte dicteres af Told-Departementet.

Bergen den 6te Januar 1852.

Schndg.

Nærværende Opsats, som allerede ifredags blev tilstillet Red., kunde af Mangel paa Plads ikke blive optaget i forr. Blad.

Indsendt.

Christstidenden for i søndags indeholder en opsats til contoristerne, understrevet Glas, der heelt igjennem ånder af en plumphed og uartighed, som forgræves søger sin mage. Dette inserat er atter skrevet i anledning af en forening for contoristerne, men, som sagt, affattet i så usømmelige udtryk, at man virkelig næsten må blues ved at læse det. Selv en contorist omfatter jeg ideen om en nærmere tilslutning blandt dem indbyrdes med særdeles interesse, og det skulde være mit inderligste ønske, om den kunde realiseres; men, troer da den ærede indsender, at dette bevirkes ved i sin iver for sagen at vise sig grov og usømmelig, troer han virkelig, at han opnåer sit siemed ved at bruge rå og ubehøvede ord, som endog den meest udannede vilde undsee sig for at benytte? Min mening er det, at han ved en sådan skrivemåde, som den, han betjener sig af, meget mere skader sagen isædetfor at vække lyst derfor, at såvel ældre som yngre derved må skrækkes tilbage og tabe al tilbøielighed til at træde ind i eller på nogenomhelst anden måde besatte sig med en forening, hvis Medlemmer vilde komme at beståe, ikke som indsenderen ganske vittigt udtrykker sig, af "læggeløse", men af rå, udannede og pøbelagtige folk.

At en forening vilde være af en uberegnelig nytte og stifte meget gavn blandt contoristerne, derom er jeg overtydet; thi det er desværre altfor sandt, at der gives mange iblandt dem, som forfatteren hentyger til "Sildesaltere", der ene og alene udelukkende opoffre sig for de mercantile interesser og forhold, eller med andre ord, der kun besatte sig med sild og tran og fisk, der aldeles ikke have sands for noget høiere og ædlere, og som derfor troer, at der ikke gives nogen anden værdigere beskæftigelse end kjøb og salg. At derfor en forening, hvis formål væsentligst var at uddanne og forædle Sjælen, vilde stifte nytte, er som sagt vist hævet over al tvivl.

Harde nu indsenderen indskrænket sig til alene at berøre "Sildesalterne" og ellers på en human måde søgt at vække og opmuntre sine collegaer, da havde hans opsats måske vundet bifald, men ved at omtale "Penneslifterne" (så kalder han alle contorister overhovedet) lægger han en grovhed og pøbelagtighed for dagen, som man virkelig må oprøres over. Og dog, når man betænker alt noie, så er det kanske endda på en måde tilgiveligt, at et ungt menneske i sin fremsusenhed og i sin hidsigthed over, at en sag, han forsætter, ikke finder den forønskede fremgang, betjener sig af udtryk, som dem, der forekomme i hiin opsats, men, hvad der ikke er tilgiveligt og hvad der hos enhver

må vække stor forargelse er, at en sådan har kunnet finde optagelse i et offentligt blad. En journalist, der kan nedværdige sig til at tage et slegt produkt ind i sit blad, er aldeles ikke sit ansvarfulde kald værd; han har ikke tilfulde opfattet det forhold, hvori han står til samfundet, og virker således til skade for folket og ved sådanne produkter som det omtalte tillige demoraliserende på det.

Anneldelse *).

Paa W. C. Hennings Forlag og i Commission hos E. A. Dytwad i Christiania udkommer i denne Tid en Oversættelse af Dr. Krummachers bekjendte Bærk "Thibiteren Elias." Dette Bærk har i Tydskland oplevet trende Uplaa, og Forfatterens Navn allerede er en Bogten for dets Fortrinlighed. Vi have gennemseet Proveheftet, sammenlignet Oversættelsen med Originalen og fundet at den baade er tro og udarbejdet med Smag.

For at sætte Læseren istand til at bedømme dette Bærk og saaledes paa bedste Maade at anbefale det, ville vi meddele følgende Uddrag af et af Bogens Afsnit:

Elias ved Bækken Chrith.

I hine angstelige og farlige Dieblukke, da Israels Stod ved Bredden af det røde Hav og vidste hverken ud eller ind, idet de dybe Bunde brusende foran dem, og det i Ryggen havde den bekvæmligste, med Heste og Vogne fremstyrede Egypter, medens paa begge Sider uoverstigelige Klipper stige lodrette som Mure i Berget og gjorde Flugt umulig, — traadte Herren hen til Moses og sagde: "Hvorfor raaber Du til mig? Siig til Israels Børn, at de skulle drage frem." 2 Mos. 14, 15.

Hvor overrasket maatte Gudsmanden blive ved dette Tilraab. Og endnu langt større maatte Folkets Overraskelse og Forbauselse blive. I Prophetens Mund havde hverken været Raab eller Suk; tværtimod syntes han stærk og fattet og var just ivrig beskæftiget med, af al Magt at troste Israels, opretholde dets Mod og forhøle det de Forjættelser, hvori Gud saa høitidelig havde tilsvoret det sin Beskyttelse og Hjælp. "Frygter ikke", saaledes raabte han gjennem Klædterne, "staar faste og seer, hvilken Frelse Herren idag vil lade Eder vederfares; thi disse Egyptere, som I see idag, skulle I aldrig i Evighed see oftere. Herren skal stride for Eder og I skulle vare stille." Og da han raabte saaledes, tilsyneladende stærk, heltemodig og glad i sin Gud, da løb Herrens Ord: "Moses, hvorfor raaber Du til mig?"

Kun Moses var istand til at begribe hiint guddommelige Tilraab, og han begreb det. Bistnok havde der ikke været noget Raab i hans Mund, men bestemere i hans Hjerte, og om han end for Folkets Skyld, forat det ikke skulde forsvinde, syntes munter og modig og usforsædet, som en ung Helt, saae det dog ganske anderledes ud i hans Indre: der var Storm og Rod, Forlegenhed og Angst. Hans Tro kjæmpede en haard Kamp med Havets Volger, som med Voldsomhed stormede frem mod ham og angrebte ham og truede med at begribe ham i deres Hvirvler, og uagtet det lod til, at han havde de guddommelige Forjættelser som en Klippe under sine Fødder og som et Scepter i sin høire Haand, — affpejlede de sig dog i dette Diebluk i hans Sjæl kun som Maanens Straaler i Eoens stormbevægede Overflade, brudte, spillende i mange Farver, ustadige og urolige, uden at kunne vinde en fast Skikkelse. Herren saae vel, hvorledes hans Prophet var tilmødt, og førend Moses endnu havde faaet Tid og Anledning til at klage sin Rod for Gud og raabe til ham: "Herre, jeg troer, hjælp min Vantro!" var Herren allerede møderlig betænkt paa at true Stormen i hans Hjerte, og han truede den allerede ved Tilraabet: "Hvorfor raaber Du til mig? Siig til Israels Børn, at de skulle drage frem."

Vi have en Gud, mine Venner, som har sit Hjem i vort Herteds Dyb, og hans Vind kaste nafladelig sine Vindstraaler ind i vor Sjæls Kamre og stue ind i vort Basens hemmeligste Afkroge. Førend vi selv endnu have opdaget og forebragt ham vor Rod og Glendighed, træffer han allerede Anstalter til Hjælp og Helbredelse og betragter vor Glendighed som en Bon, og bonhører, ikke os, nei vor Glendighed. Han veed altid

noie og meget bedre, end vi selv, hvad der er gavnligt og nødvendigt for hans kjære Børn, og han fører dem visselig aldrig anderledes, end de selv vilde begjære, dersom de kunde see saa klart, som han kan, ind i deres Hjerte og forstaae deres egen Trang. Men vi vide kun i sjældne Tilfælde hvad der er os gavnligt, og just fordi vi ikke forstaae, hvortil og hvorfor Herren fører os saaledes og ikke anderledes, ere hans Veie os som oftest gaadesulde og dunkle. Men hvor haarde og hvor hensigtsløse hans Forlejer med os end stundom synes os, ere de i Grunden en virkelig Bonbørrelse, om end ikke af vore Venner, saa dog af vor Glendighed og af vor endnu uskendte og ubevidste Trang. Hans Veie ere lutter Barmhertigheds Veie og deres Maal lutter Frelse og Velsignelse.

"Moses, hvorfor raaber Du til mig? Siig til Israels Børn, at de skulle drage frem." Saa Herren. Hvilket Over! "Herre, seer Du ikke, hvor frygteligt Havet stormer under vore Fødder?" "De skulle drage frem." "Herre kunne da vore Fødder vandre paa Volger og gaade over Hvirvler?" "De skulle drage frem." "Herre, Herre, hvor har Du da faaet Broen, eller hvor ere Baadene? Vil Du, Herre, at dit Folk skal omkomme i de vilde Volger og Misraim spotte dit Navn?" "Siig til dem, at de skulle drage frem!" byder den Almægtige; men endnu rorer han ikke Volgen for at staae og tæmme den; endnu blotter han ikke Havets Grund, men lader det bruse og rase, som det lyfter, og visende hen paa dets Voldsomhed, siger han: "Drager, drager frem!" De skulle vove det paa hans Ord, de skulle troe, førend de see og drage frem paa Troen. De vove det og see, i det Diebluk, de berede sig til i Guds Navn at drage frem og betræde det rasende Element, da stilles Volgerne ad, slagne af Prophetens Stav og dele og optaarne sig paa begge Sider som Mure, og i Midten er Gaden tør og Israels drager glad igjennem.

Saa gjør den kjære Gud. Vi skulle vove paa hans Ord. Og sandelig! der er Intet vovet ved Alt, hvad vi vove i hans Navn. Hvor han kommanderer: Fremad! drage man kun trostlig, om det ogsaa var ind i Ilden, Stormen og Havet; Alt vil faae et herligt Udfald. Disse trosterige Sandheder ville vi ogsaa finde staafæstede idag i vor Prophets Historie.

1 Kong. 17, 2-6. Og Herrens Ord kom til ham og sagde: "Gaa bort herfra og skjul Dig ved Bækken Chrith, som falder i Jordan. Du skal drikke af Bækken og jeg vil byde Ravnene, at de skulle forsyge Dig." Derpaa gik han bort og gjorde efter Herrens Ord; han gik bort og tog Bolig ved Bækken Chrith, som falder i Jordan. Og Ravnene bragte ham Brod og Kød hver Morgen og hver Aften og han drak af Bækken.

O hvilken behagelig forfriskende Brønd aabner sig i denne Historie for Alle, som skulle gaae Elias's Veie og bære hans Kors. Herib, da I Alle, som boe eensomme i Orkenens Skygger og Røstler. Kommer, oser og drikker, at der kan blive en Ende paa Eders Hunger og Kummer. Elias's Forlegenhed, Guds Befaling, Prophetens Tro, hans Troes Krøning — ere de Gjenstande, paa hvilke vi idag sætte vort Blik.

Efter Proveheftet at domme vil Bærket blive smukt udstyret. Med Bærket følger Krummachers Portrait. For Subskribenter er Prisen for hele Bærket i eet Bind sat til 1 Spd. 24 h, medens den tydske Udgave koster 2 Spd.

Udlandet.

Frankrige. "Moniteuren" indeholder folgende: Den 31te Decbr. kl. 8½ om Aftenen vil Republikens Præsident i Paladset Elysée modtage Consultativ-Commissionen, der vil forelægge ham Protocollen over Optællingen af de af det franske Folk den 20de og 21de Decbr. afgivne Stemmer. Republikens Præsident vil samme Aften modtage det diplomatiske Corps, Geistlighed og Consistorierne. Den 11te Januar kl. 10 om Formiddagen vil der fra Invalidhotellet blive afsjoret 10 Kanonstud for hver Million bekræftende Stemmer. Kl. 11½ vil et Te Deum blive affunget i Domkirken

Notre Dame de Paris. Republikens Præsident vil overvære denne Ceremoni. De officielle Modtagelser af constituerede Corporationer, Delegerede fra Departementerne og Arrondissementerne, de civile og militære Autoriteter ville finde Sted kl. 1½ i Tuilleries-Paladset. Om Aftenen ville de offentlige Bygninger blive illuminerede. Om den nye Forsatning versere mange Nygter; blandt andet tales om en meget høj Valgcensur, og om at man kun skal stille sig til Valg i det Departement, hvor man har sit virkelige Domicil. Denne Bestemmelse vil ubelufte mange berømte Navne. Forresten skal der i Elysée selv herske stor Uenighed.

— Fangerne i Ham ventes snart frigivne; men Changarnier, Lamoricière og Bedeau skulle faae Befaling at forlade Frankrige og Baze at opholde sig i sin Fødeby Agen.

Følge en tel. Depesche af 1ste Jan. har Baroche ved Meddelelsen af Valgresultatet holdt Lykønskningstalen til Napoleon. Han har i det hele faaet 7,400,640 Stemmer. Præsidenten svarede, at denne umaadelige Majoritet legitimerede den voldsomme Rednings-Act. — Ved et Decret skal Ornen atter sættes paa Janestokkerne.

Spanien. I Anledning af Dronningens Redkomst med en Prindsesse er der udstedt Amnesti til en Mængde politisk Domsaldte, navnlig til mange Carlister.

England. Blandt Arbejderne har der dannet sig en vidtforgrenet Forening, hvis Hensigt er at tvinge Arbejdsherrene til at gaae ind paa alle deres ensidigt vedtagne Statuter; en Mængde af de meest anseete Fabrikfirmaer have derfor kommet overeens om at lukke deres Etablissementer og standse Arbejdet, hvis Arbejderne udføre deres Trudsel. — John Russett har afskrevet at modtage en Deputation fra det mægtige Reformelskab i Manchester, som vilde conferere med ham om Indførelsen af Parlamentarereformer. Han har uden Tvivl derved beredt sig nye parlamentariske Forlegenheder.

Tydskland. Følge en privat Meddelelse til B. T., som dette Blad anseer for paalidelig, skulle Forhandlingerne mellem Fyrst Schwarzenberg og den danske Gesandt Kammerherre Bille have ført til et Resultat, hvorefter det kan antages for høist sandsynligt, at Forbundets Intervention i Holsteen om saa Uger vil være endt. Rimeligvis har Danmark atter gjort Indrømmelser.

Østerrige. (Tel. Dep. af 1ste Jan.) Ved et idag udstedt kgl. Patent er Marz's Forsatningen og de ved samme samtidigt forkyndte Grundrettigheder ophævede, og Grundsatningerne for den kommende Statsorganisme fastsat. Commune-Forsatningen skal reformeres i konservativ Aand under Jagttagelsen af alle overveidende Interesser; Juryen ophæves. Anklageprocessen og mundtlig Procedure bibeholdes. En almindelig borgerlig og Criminal-Lovbog skal efterhaanden indføres i alle Kronlande. — Palmerstons Udtrædelse er modtagen med megen Jubel af de østerrigske Blade: de love sig alt muligt Gødt deraf, og haabe, at man nu let skal kunne bringe England ind i den reaktionære Politiks Grundsatninger.

Grækenland. Frihedspostelen Kanthos, er bød i en meget høj Alder ved at styrte ned fra Galleriet i Deputeret-Kammeret.

Fra Danmark er Intet Nyt.

*) Optaget efter Stav. Amtst.

Bergen den 13de Januar.

Det i Flekkfjord udkommende Blad "Agdesidens Budstikke" er fra Nytaar ophørt, "dels paa Grund af at Udgiveren agter at flytte til Stava ger, og der fra Begyndelsen af April Maaned at grundlægge et nyt Blad, dels af andre Grunde, som vi efter Omstændighederne anser det mest passende at forbigaa med Taushed," — bemærker Redactionen.

— Det Tidsskrift, som Selskabet til Folkeoplysningens Fremme agter at udgive, skal, ifølge en Artikel i Romsdals Amtstidende, redigeres af Skolelærer D. Vig, tidligere Publicum bekjendt fra Ligtamlingen: "Liv i Norge".

— Vi have ovenfor optaget en Anmeldelse af den paa Konnings Forlag i Stavanger udkommende Oversættelse af Krummachers "Elias" og vistnok trænger en Bog med denne Forfatters Navn ikke til nogen yderligere Anbefaling, og mindst i en By, hvor den af Rector Holmboe udgivne fortrinlige Oversættelse af samme Forfatters "Elisa" forhaabentlig er kjendt af Mange. Men for disse maa "Elias" være saa meget mere velkommen, naar det erindres, at Elias var Elisas Forgjænger, og at der saaledes er en nær Forbindelse mellem disse to Skrifter, hvoraf "Elisa" ogsaa er det senere, og "at manglet Trostens og Opmuntringens Rildevald aabnes for os" i begge Propbeters Gjerninger og Begivenheder, skont deres Fremtræden var saa forskjellig. "En stille, blid Maane", siger Forfatteren "kun udstraalende Ro og Fred, gif Elisa op paa sit Folks Himmel efter den majestætiske Nedgang af hint skinnende og brændende Meteor, som i Elisas lys over Israel. Hans Lys var ikke Lyndens blendende og forterende; det pederfægede alene, og gjorde den glad, som det berørte". Disse tvende Maaned ere kun atter Reviser paa, at "Gud gjen tager sig ikke i sine Skabninger; fra den rige Lyde af hans Eka berkraft fremgaa kun oprindelige Skikkelser." — "Elisa var kaldet som Evangelist, som Sendebud for En, hvis Fødder trådte "ventlig paa Bergene" i Israel, medens Elias viste sig paa Kampladsen som en anden Moses, og skulde atter tilkjæmpe den forglemte og under Fødder traadte Lov den tilbørlige Afgøelse. Elisa skulde som Herold for den guddommelige Barmhjertighed atter sammenknytte Hjertene, og loffende føre dem i Herrens Faderarme, som hans alvorligere Forgjænger knuste med Lovens Hammer og opstrækkede af en mangraatig, gruelig Sifferheds Dodsleie med sine vældige og frygtelige Gjerningers Torden." — "Thi Elisa betyder i port Sprog: "Gud er Frelse", eller "Gud er min Frelser", og som saadan skulde jo Saphats Sou med Dyd og Gjerning forkynde ham i Israel, medens Elias — "Gud er Kraft" betyder hans Navn — mere var bestemt til at føre den Hoitophoides Dommeralvor og frygtelige Majestæt utilhyllet frem for det letsinde Folks Blik". — Skulde ikke vor Tid trænge til at vækkes ved begge disse Røster, og atter at paaminde os, at Frelsen fattes kun af den, som først tilfulde erkjender Dommens Alvor? Ved at erindre herom, tillade vi os at anbefale begge de omhandlede Skrifter, — hvoraf "Elisa" er at erholde i Forlaggeren Hr. Beyers Boglade, og paa "Elias" kan subscriberes i alle Byens Bøglader.

Judenlandske Efterretninger.

Officielle Meddelelser. Ledigt Embede. Rectoratet ved Skiens lærde og Realstole med aarlig Wage af 900 Spd. (Rigt. for 7de Jan.). I Christiania har der den 6te d. M. været Ildbrand. Al. 8½ Aften udbrod Ilden fra Holstet i

Afobmand H. Holmsens Gaard i Skippersgaden og udbredte sig med megen Voldsomhed, saa at ogsaa Hovedbygningen, der var en udenpaa rappet Trægaard, inden kort Tid stod i Røg; imidlertid lykkedes det dog tildeels at redde de omliggende Bygninger, som alle have lidt mere eller mindre. Holmsens Gaard brændte aldeles ned, og Beboerne, der, saavidt vides, ikke havde aasurert deres Losere, have sikket lidt et soleligt Tab, da der ikke var Tid til at redde meget. Aarsagen til Ildens Opkomst var endnu ikke oplyst under Brandforhøret, der ei var sluttet den 7de d. M.

I Anledning af Jernbanearbeidet hedder det i Gyroposten for 8de d. M.: "Dette Arbeide er, siden det den 8de August sidstleden hoitideligen aabnedes og paabegyndtes, med en Arbeidsstyrke af 40 Mand, uafbrudt fortjat. Efterhaanden som de fornødne Redskaber kunde tilveiebringes og Omstændighederne forovrigt dertil gave Anledning, er Arbeidsstyrken bleven forøget, og den udgjorde i den største Deel af forrige Maaned 1400 Mand, der er det høieste Antal, som hidtil har været beskæftiget derved. — Under Arbeidet paa Bispegaardens og Ladegaardens Grunde har man hyppigen fundet Levninger af Bygningestømmer, af Grundmure og andre Spor af Bebyggelse. Mærkelig er ogsaa den store Mængde Dyrbeem, som man har stødt paa under Arbeidet paa de samme Steder. 3 Locomotiver ere ankomne, hvoraf eet allerede har foretaget Provetour. Disse Locomotiver ere forarbejdede i Robert Stephensons Factori i Newcastle og skulle være baade smukke og af fortrinligt Arbeide. De bleve bestille i Slutningen af Juli Maaned s. A. og afleveredes i Slutningen af October Maaned sidstleden. Vægten af hvert af dem er 32—33 Tons (omtrent 6¾ Skpd.). Af andre Requisitioner til Arbeidet ere fra England ankomne 2500 Tons Skinner, som skulle benyttes til den endelige Bane, og desuden en stor Mængde Redskaber af forskjellige Slæge. Arbeidet er i den forløbne Tid videre fremskredet, end man havde paaregnet, hvortil den ualmindelig milde Vinter, som vi hidtil have haft, har bidraget. Arbeidsstyrken vil i indværende og næste Maaned blive indskrænket til 800 Mand; men man håber, at den allerede i Marts Maaned atter vil kunne forøges."

Lieutenant A. Baag stræder først d. 1ste Juli d. A. Redactionen af "den Frimodige" (Cir. jorr. No.)

Handels- og Skibs-Efterretninger.

Stavanger den 30te Decbr. I de sidste Dage er Fiskeriet drevet ved Roth, Tjør og Skudesnæs. Paa sidste Sted er betalt 6 ½ a 6 ¼ 12 p, paa de førstnævnte 4 ¼ a 4 ¼ 12 p pr. Tønne. Igaar havde vi en overmaade stærk Sötaage og idag vestlig Vind og Regn. — Den 3die Jaauar. I Söudags var en stor Mængde Sild paa Vestsiden af Skudesnæs, men paa Grund af Fiskeloven blev Intet fanget, og om Mandag havde Silden igjen trukket sig fra Land; først Nat til Nytaarsdag og Nytaarsdag kom den i Masse ind til Skudesnæs, hvor man hele Dagen i spændt Forventning laae og oppebiede det Öieblik, da Fangsten maatte begyndes. Idag ere nogle Sköiter komne med Sild fra Skudesnæs. De bringe Efterretning om godt Fiske der; endel Laase vare satte og Silden betalt med 7 ½ Tönden. Ved Rövær har Silden allerede vist sig for omtrent 8 Dage siden, men senere har man intet hørt. Den nye Sildelov har allerede krævet sine Offer; for de første Laase der sattes, bleve Vedkommende anmeldte og idömte en Muld af 50 Spd. for hver Nod. Overall höres Klage over Fiskeloven, men man har formodentlig endnu ikke vundet tilstrækkelig Erfaring til at kunne fælde nogen bestemt Löm, om hvad Indflydelse den vil have. Inat havde vi en orkanagtig Sydvest-storm; idag er Veiret igjen blevet roligere.

— Consulatberetning fra Triest af 20de Decbr. f. A.: I disse Dage er udkömmen den nye österrigske Toldtarif, som træder i Kraft den 1ste Febr. 1852. Det, som i samme meest interesserer Norge er, at Tolden for Rundfisk er nedsat fra Fl. 2; pr. Ctr. Brutto til 1; Fl. pr. Ctr. Netto. Denne Reduction bliver noget formindsket, idet efter den nye Toldtarif Tolden beregnes pr. saakaldet Zoll-Centner, pari med 89; Viener Pd., medens den hidtil beregnedes pr. Centner eller 100 Viener Pd.; da der-

imod den nye Tarif indrömmes 4 % Tara for Rundfisk, som almindelig föres paa Triest og Venedig til det Indre i Baller, sammenbundne med Töndebaand, saa reducerer Forskjellen sig til ca 8 %, som tillagte Tolden 1 Fl. 30 Kr., gjør ca 7 Kr. eller 1 Fl. 37 Kr. imod hidtil 2 Fl. 30 Kr. Denne Reduction, som for Öieblikket udgjör omtrent 10 % paa Prisen, vil formodentlig have et forøget Forbrug til Folge og forhaabentligen ogsaa en gunstig Indflydelse paa Priserne.

— Som i forr. No. af dette Blad forelöbig refereret har Consul Carl Konow, der i f. A. blev afsendt til Spanien, for at bistaae hans Majestæts Chargé d'affaires Legationsraad Bergman i hans Underhandlinger med den spanske Regjering om en Nedsættelse i de höie Afgifter paa Klipfisk og Törfisk m. v., under 20de f. M. indberettet til Dept. for det Indre, at der i den spanske officielle Tidende er publiceret et kongeligt Decret af 19de f. M., hvorved Indförselstolden paa Klipfisk og Törfisk fra 1ste Januar 1852 af nedsættes til 30 R. V. pr. Kvintal i spanske og til 40 R. V. i fremmede Skibe, som med Tillæg af de forhen særskilt beregnede 6 % Arbetrios for Fremtiden ville blive erlagte med respectve 31 R. 80 et. og 42 R. 40 et. — Consul Konow agter med det første at forlade Madrid og tiltræde Hjemreisen.

— Ifölge Indberetning fra den fungerende norske Consul i Alkante er Generaleonsul F. Christiernin den 9de f. M. afgaaet ved Döden. — Indberetning fra Premierlieutenant Motzfeldt, (der ankom med Orlogsskonnerten Uller til Skudesnæs den 26de f. M.) dateret Skudenæs den 31te December: "Juledagen kom Vaarsild under Land her i Nærheden, og 2den Juledag blev stængt et Par Laase, dog ikke af nogen Betydenhed. Den 29de og 30te fiskedes ganske godt med Garn, men synderlig Anledning til Notsætning var her ikke, idet Silden holdt sig ude fra Landet. Idag har Garnfisket været mindre. Silden er bleven betalt med fra 6 Mark 12 Skilling til 7 Mark 12 Skilling pr. Tönde. Ifölge idag fra Rövær erholdte Efterretninger skal ogsaa derstedes et Par Laase være satte anden Juledag og lidt Garnfiske have fundet Sted, men atter være ophört. Forö rigt er ikke efter hvad mig bekjendt Fisket endnu nogetsteds slaet til. Det hersteds og i Rövær erholdte Fiske haabes almindelig alene at have havt til Gjenstand enkelte fra Hovedmassen sondrede Sildestimer. saa at det større Fiske endnu paa disse Steder skulde være at forvente."

Courser.

Bergen,

den 9de Januar. den 12te Januar.
Hamb. 3 MD. 100 ¼ % Hamb. 3 MD. 100 ¼ %.

Vind og Veir

paa Bergens Rhed.

Datum.	Vind.	Veir.	Barometerst.	Therm.
Jan. 1.	Sydlig, lab. Kuling.	Kl. & oversk, godt Veir.	27°. 9" - 5¼"	- ½°
2.	Sydvestlig, storm. Bl.	Tyk Luft med R. & Hagib.	27°. 3" - 0¼"	+ 4½°
3.	SV. V & NV. Do.	Do. Do.	27°. 3" - 2¼"	+ 1½°
4.	Nordl., frisk Kuling.	Afvekl. klar & oversk., lidt Sne.	27°. 3" - 3"	+ 1½°
5.	Sydlig, laber do.	Tyk & oversk. Do.	27°. 7" - 9"	+ ½°
6.	Sydvestlig, storm. Bl.	Tyk Luft med Regn.	27°. 5" - 0¾"	+ 6½°
7.	Do., V., & NV., do. med sv. Byger.	Do. m. do., Sl. & Hagelbgr.	27°. 2" - 4"	+ 4½°
8.	NV. & N., variab. Bl.	Do. Do.	27°. 5" - 2"	+ ¾°
9.	SV, frisk Kuling.	Do. med Regnbyger.	26°. 8" - 4¼"	+ 4"